

[Ministeren for skatter og afgifter]

ster, og med den sikkerhed, som loven kræver, hvis der skal gives en lang afdragsperiode.

Hvis disse skatteydere, denne familie skulle behandles anderledes, end de er blevet, som det er udtrykt i mit sidste brev til hr. Anders Poulsen, som han jo indirekte har refereret til her i dag, så ville der være måske tusinder af andre, der i årenes løb har betalt særlig indkomstskat, som med lige så fuld ret kunne bevilges eftergivelse. Det er det, sagen drejer sig om. Vi kan ikke tage ét tilfælde ud og sige: her er nogle konkrete omstændigheder, der gør, at det er særlig urimeligt, at der skal betales en skat, som er pålignet efter de dagældende regler. Der ville være massevis af andre mennesker, der med fuld ret, men med mindre bevågenhed fra pressens side, kunne have gjort de samme krav gældende.

Anders Poulsen (V):

Til ministerens bemærkning om, hvad der er klædeligt eller ej, skal jeg såmænd ikke komme med nogen kommentarer, det interesserer mig ikke voldsomt, hvad ministeren anlægges af bedømmelse i den forbindelse.

Det interesserer mig derimod, hvilken bedømmelse ministeren anlægges af den sag, vi her diskuterer. Der påstår ministeren, at det, sagen drejer sig om, er, om man skulle give tilbagevirkende kraft længere tilbage end til maj 1979, og siger, at det diskuterede man i folketinget allerede på daværende tidspunkt. Nej, hr. minister, det er ikke det, denne sag drejer sig om. Det, denne sag drejer sig om, er noget ganske nyt, nemlig at nu er der trang til stede, og dermed har ministeren lovhjemmelen til at eftergive den pålignede særlige indkomstskat, og lovhjemmelen findes i statskattelovens § 37.

Ministeren siger, at vi ville komme til at behandle denne skatteyder anderledes end mange andre. Det er heller ikke rigtigt. Jeg har flere eksempler på, at lokale amtsskatteinspektorer har eftergivet kapitalvindingskat af samme størrelsesorden som denne.

Må jeg så sige til ordføreren for forslagsstillerne, at man omgås sandheden temmelig letsindigt, og det gør man også i bemærkningerne til lovforslaget. Situationen i foråret 1975 var den, at den 23. april blev der indgået forlig mellem mit parti og socialdemokratiet. Det blev meddelt i skatte- og afgiftsud-

valget den 23. april 1975, jeg har en fotokopi af forhandlingsprotokollen fra udvalgmødet den pågældende dag. Den 30. april 1975 modtog vi et brev fra de andre partier, som hr. Ove Jensen nævner. På det tidspunkt, hvor man afsendte dette brev, vidste de pågældende partier altså, at vi havde indgået forliget, det var som nævnt meddelt i folketingets skatte- og afgiftsudvalg 7 dage inden vi modtog dette brev. Derfor er det ikke om os, betegnelsen »hyklerisk« i denne forbindelse skal anvendes.

Hagen Hagensen (KF):

Der er jo næsten ingen grænser for, hvad man kan blande ind i en sag, når vi drøfter den ved første behandling her. Jeg beklager meget, at man tager en enkelt sag, som for mig at se er afsluttet for år tilbage, hvis man da ikke skulle gøre det, som er det eneste rimelige og fornuftige, og det skulle man så også have gjort i 1979, nemlig at føre lovgivningen tilbage, således at der fra 1973, hvor man genindførte, at der skulle betales skat af ekspropriationserstatninger, havde sagt: nu vel, vi streger det hele, og så fører vi det tilbage.

Jeg tror, der er mange, der i årenes løb har haft det skralt og er kommet i klemme i kraft af det, der er passeret i årene fra 1973 og fremefter. Der er én sag, man særlig har drøftet, og hvor det også kan springe i øjnene, men jeg synes egentlig, at den hører hjemme et helt andet sted. Ministeren har visse beføjelser, og det er op til ham at bruge dem. Man kan spørge ham om det, og det har vi bl.a. spørgetiden til, men det vedrører i grunden slet ikke det, vi drøfter her i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke genoptage den diskussion, der nu har været om en bestemt sag, kun understrege, at hvad vi vedtager af lovgivning herinde naturligvis må være generelt. Vil man undtage nogen fra en lov, må man undtage samtlige fra en lov og ikke gøre som under enevælden, hvor kongen kunne gøre det i kraft af kongeloven.

Om selve lovforslaget skal jeg sige, at vi også vil benytte det som udgangspunkt i skatteudvalget til at drøfte, hvad vi skal foretage af ændringer i kapitalvindingsskatteloven. Det har været nævnt heroppefra, og jeg